

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 204

гр. Варна, 20.03.2024 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Магдалена Кр. Недева

Членове: Николина П. Дамянова
Диана Д. Митева

като разгледа докладваното от Диана Д. Митева Въззивно търговско дело № 20243001000105 по описа за 2024 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството подлежи на разглеждане по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

Постъпила е **въззивна жалба**, подадена от името на Е. Н. П. срещу **решение №511/24.11.2023 по електронно дело 20213100900773** (ТД 773/2021г.) по описа на ОС – Варна, В ЧАСТТА, с която е било установено дължимо от нея вземане на кредитора Й. Н. Р. по оспорена заповед за изпълнение до размер от 50 000лв., представляващо цена по договор за покупка на дружествени дялове и 15 222.24лв обезщетение за забавеното плащане на главницата за период от три години преди подаване на заявлението и са разпределени разноски.

По предварителните въпроси:

Въззивната жалба е депозирана в рамките на преклузивен двуседмичен срок, считано от връчване на обжалваемото решение на пълномощник на жалбоподателя. Дължимата авансово държавна такса за разглеждане на жалбата е внесена. Жалбата съдържа изискуемите по чл.260 ГПК реквизити и приложения по чл. 261 ГПК и е редовно администрирана.

В срока по чл. 263 ГПК е депозиран общ отговор по жалбата от името на въззиваемите страни.

Страните се представляват от пълномощници, изрично овластени с права за въззивна инстанция(л.18 и л.26). Пълномощното на адв. Т. обаче е представено като електронен документ, представляващ изображение на подписан хартиен носител, което не е заверено с електронен подпис на подателя, поради което съдът следва да укаже нуждата от допълнителната му заверка за вярност или представяне на оригинала за справка.

По допустимостта на обжалването: Легитимацията на страните съответства на произнасянето по обжалваното първоинстанционно решение по уважена претенция на кредитор срещу оспорващ заявено като безспорно изискуемо парично задължение, удостоверено в нотариално заварен писмен договор. Сезиран е компетентен въззивен съд за проверка на подлежащ на

обжалване, неизгоден за въззивника акт. Съдът приема, че въззивното производство е допустимо.

По доклада на въззивния съд:

Въззивницата Е. Н. П., чрез пълномощника адв. Т. сочи допуснати нарушения при постановяване на решението, изразяващи се в неправилна преценка на факти, останали недоказани поради допуснати нарушения по доклада на твърденията на ответника и попълване на делото с доказателства. Сочи, че съдът е игнорирал изрично заявеното в допълнителния отговор симулирано уговаряне на цена в размер на номинал на прехвърлени дялове при наличие на общо съгласие, че цена изобщо няма да бъде платена. Оплаква се за неправилно отказано ползване на приложени още към отговора писмени доказателства, с които ответницата е искала да установи действителните отношения, които са предшестващи сделката през 2016г. и са се развили след него, като счита, че именно неуредени други имуществени отношения индикират несъмнено основанието за съгласието на насрещните страни да няма плащане на уговорената цена на дяловете. Счита за неправилен извода за отричане на доказателствената стойност на неподписани писмени изявления, посочени като адресирани от пълномощник на продавача до купувача намерения за уреждане на другите отношения, както и преценката за недопустимост на гласни доказателства, поискани за разкриване на прикритата воля за липса на задължението за цена, едновременно с писмените документи, съдържащи начало на писмено доказателство. Макар че първоначално допуснал разпит на свидетели за установяване на начина, по който бил съставен неподписания документ, съдържащ индиция за привидността, в последствие неправилно това доказване било отменено.

Отделно се сочи необоснованост на изводите относно значението на установени факти по допълнително договаряне в анекс 1 на окончателно установено между страните правно положение, въпреки че документът бил оспорен от ответницата като неавтентичен, евентуално съставен при въвеждането ѝ в заблуждение. Въззивницата счита и за вътрешно противоречиви изводите по връзката на установеното съдържание на задълженията по предварителен договор от 2014г. и следващата сделка, както и неправилно установени факти без да са били преценени както нотариалната покана от 2015г., така и обясненията на страните относно участието на адвокатите в договарянето на съдържанието на сделките и установеното разминаване на удостоверяване на вида на документа в регистъра на нотариуса, извършил заверката му. Сочи, че при допускане и обсъждане на всички отказани писмени документи, както и отказаните гласни доказателства съдът е следвало да отхвърли претенцията, основана на симулативна уговорка, чието действително съдържание не е било доказано. Моли за допускане на посочените и неправилно отказани от първата инстанция писмени документи и свидетелски показания.

Въззиваемият Й. Н. Р., чрез адв. К., излага доводи за неоснователност на оплакванията, като сочи че не е било доказано симулативно уговаряне на прехвърляне без заплащане на цена и позоваването на друг договор, уреждащ отношения преди 12 години по повод сделка с предприятие на друго дружество и апорт на недвижимости в различни дружества не може убедително да обоснове тезата на ответницата. Счита, че дори уговарянето на

продажбата срещу номинална стойност на дяловете да е било симулирано, то прикрита би била само действителната пазарна цена, но не и волята за възмездното придобиване на прехвърлените дялове и именно тази воля е и изрично потвърдена в анекса за окончателно уреждане на всички предходни отношения между страните. Оспорва оплакването за допуснати процесуални нарушения при събиране на доказателствата, като счита, че неприетите приложения към отговора не съставляват документи и съдържанието им е неотносимо към спора, тъй като се отнасят до отношения между други търговски дружества, съответно и посочените гласни доказателства не са необходими, тъй като според подписания от въззивницата анекс, чиято автентичност е била потвърдена от графолог, всички отношения, предхождащи процесната сделка са били безспорно уредени.

По доказателствата:

Доколкото въззивницата се позовава на неправилно установен факт на изявено съгласие за прехвърляне на дялове от дружество срещу конкретно уговорена цена, което е съответно на действителната воля на участвалите в сделката продавач и купувач, поисканите от нея повторно доказателства за разкриване на привидността на това съгласие, прикриващо обща воля за прехвърлянето без заплащане на цена като краен резултат на поредица целенасочени предходни имуществени размествания, налага предварителна преценка на оплакванията за процесуални нарушения, попречили на въззивницата да събере същите доказателства в първата инстанция (чл. 266 ал. 3 ГПК).

Групата от писмени документи, приложени към отговора по исковата молба са били посочени от ответницата като доказателства за описаните отношения между нея, продавача и контролирани от тях дружества, индикиращи прикритата уговорка. Тези доказателства не са били допуснати от първата инстанция и по изрично разпореждане са приложени към корицата на делото.

Въззивният съд констатира, че идентичен екземпляр от посочения предварителен договор за продажба на търговско предприятие от 20.01.2004г., е бил приет по делото в о.с.з. 11.07.2023г (л.178-гръб), след като копие то е било заверено за вярност от пълномощника на въззивницата (л. 149). Затова този документ не е нов и искането му за ново приемане е безпредметно.

Останалите документи (писмото от адв. Т.Б.; споразумение от 2014г.; протокол за намерения от 2016г.; скица проект за делба от 2017; решение на ЕСК на Мартин 2003 ЕООД от 19.11.21г.; споразумение от 2021г.; проект за нотариален акт за покупко-продажба от 2021г.) не носят подписи на съставители и са посочени като писмени изявления на насрещната страна, индикиращи развитието на отношенията преди и след процесния, оспорен като частично симулиран договор. Макар да не са подписани, всеки от документите удостоверява някакво текстово съдържание и в този смисъл представлява годно писмено доказателство. Действително, законът урежда в чл.180 ГПК специална доказателствена стойност (формална доказателствена сила като противопоставимо на автора си неизгодно признание) само на подписания частен документ, но това не значи, че неподписаните книжа нямат никаква стойност. В случая обаче сами по себе си тези писмени

документи не биха имали никакво значение за делото (чийто предмет се концентрира върху привидността на уговорката за цена на прехвърлени дялове), ако съдържанието им не се свърже с лично изявление на участващата в твърдяното симулиране насрещна страна, така че да могат да се квалифицират като „начало на писмено доказателство“ по смисъла, възприет в съдебната практика (Решение №60154/23.11.2021 по дело №1606/2021 на ВКС 1 г.о.; Решение №50106/26.07.2023 по дело №3187/2022 на ВКС 4 г.о.; Решение №50004/01.02.2023 по дело №1208/2022 на ВКС 3 г.о.). Единственият документ в групата, който индикира някакъв автор е писмо на адв. Б., но то визира два алтернативни варианти на развитие на отношения за прекратяване на нежелана съсобственост на юридически лица (чрез обща продажба и разпределение на цената или реална делба, последвана от придобиване на дялове), които не съответстват на спорното възмездно придобиване на дялове преди прекратяване на съсобствеността. Споразумението от 2014г. също се отнася до едновременно продажба на двете дружества-съсобственици (Булема ООД и Мартин 2003 ООД) или на два съседни имота, а протоколът за намерения от 2016г. (където се съдържа цитираното от въззивницата като общо прикрито съгласие за привидно уговаряне на цена на имоти за сметка на неуредени предходни отношения по повод съгласувани прехвърляния от 2004 до 2010г.) удостоверява проект за поредица от сделки, в която процесното прехвърляне на дялове е едва втори етап, обусловен от предварителен апорт и последван от реална делба(за които няма спор че не са осъществени). Документи със такова съдържание, дори и да бяха подписани(респ. да се установи авторството им от овластен от насрещната страна адвокат) не могат да се приемат като начало на писмено доказателство за разкриване на твърдяна симулация, тъй като не просто не „загатват“ за твърдяната привидна воля, а напротив ясно сочат, че процесната сделка(придобиване на контрола върху едното дружество –съсобственик) не е част от планираното към този момент развитие на отношенията, изискващо прекратяването на съсобствеността. И другата група книжа, датирани след процесната сделка (проект – скица за делба от 2017г.; проект за решение на едноличен собственик МАРТИН 2003 ЕООД за продажба на ид.части от съсобствения имот и проект за нотариален акт със същото съдържание от 2021г.) несъмнено също се отнасят до планирани, но неосъществени следващи спорната сделка етапи и съответно не индикират съхранената изначално обща цел, а обратно – промяната на общите планове при несбъднатото условие. Особено показателно е последното от посочените като проектирани от адвокатите на насрещната споразумение от 2021г., чието съдържание е идентично с подписания едновременно със оспорената сделка още през 2016г анекс 1, приет като доказателство по делото. Затова всички посочени като неправилно неприети документи, макар и да са допустими писмени доказателства, не могат да се свържат с пряко, макар и непълно доказване на симулацията, тъй като не се отнасят директно до уговорката за цената, с която да е прикрита друга обща воля за придобиване на дялове за сметка на окончателно уреждане на предшестващите отношения. Затова и тези документи се преценяват от въззивния съд като неотносими към спора и конкретно към възражението за симулация, изграждащо основната защитна теза на ответницата. Макар и по други съображения, искането за допускането на тези документи за да послужат като доказателства, съдържащи „начало на

писмено доказателство“ за симулация и индикиращи отношенията, обусловили прикрита воля, не следва да се уважава.

При този извод не е необходимо и събиране на гласните доказателства, посочени от ответницата за установяване на изложените в отговора твърдения относно развилите се между страните преговори както за уреждане на предходните им отношения, така и за продължаване на планираната поредица от сделки, уговорките за плащането на конкретна сума за прехвърлените дялове; съставянето на книга от пълномощници на ищеца по повод тези отношения и причините за недовършването на тези преговори с финално споразумение. Всички тези обстоятелства са посочени, за да се разкрие прикрита обща воля, но без да е представено годно начало на писмено доказателство такива свидетелски показания са недопустими. Като е отказала да ги допусне първата инстанция не е нарушила чл. 165 ал.2 ГПК.

В заключение няма основание за допускане на нови доказателства от настоящия съд.

За събиране на становищата на страните, делото следва да бъде насрочено в открито съдебно заседание, поради което и на осн. чл. 267 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА ЗА разглеждане въззивна жалба срещу решение №511/24.11.2023 по електронно дело 20213100900773 (ТД 773/2021г.) по описа на ОС – Варна, В ЧАСТТА, с която е било установено дължимо от Е. Н. П. вземане на кредитора Й. Н. Р. по оспорена заповед за изпълнение до размер от 50 000лв., представляващо цена по договор за покупка на дружествени дялове и 15 222.24лв обезщетение за забавеното плащане на главницата за период от три години преди подаване на заявлението и са разпределени разноски.

На осн. чл. 102з ГПК ЗАДЪЛЖАВА адв. Т. най – късно до провеждане на насроченото заседание да завери за вярност възпроизведеното на хартиен носител приложение към жалбата, представляващо незаверено изображение на пълномощно, издадено от въззивницата, което не е заверено с електронен подпис на подателя или да представи на съда оригинала му за справка.

Предупреждава адв. Т., че при неизпълнение на това указание съдът ще счита, че жалбата е депозирана от лице без представителна власт.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искане на въззивницата за допускане на описани в жалбата писмени доказателства и свидетелски показания.

НАСРОЧВА съдебно заседание за 17.04.2024г. от 13.30 часа.

На осн. чл. 7 вр. чл. 100 ГПК допълнително указва на страните, че:

достъп до електронно дело се предоставя само на регистрираните потребители, подали искане чрез ЕПЕП

при пропускане на крайния срок(даване ход на устните състезания в

последното по делото заседание) за представяне на справка за разноските пред въззивен съд по чл. 80 от ГПК и доказателства за извършването им (вкл. за договаряне на размер на заплатени хонорари), правото им за искат изменение на размера, определен от съда ще бъде преклудирано.

Да се призоват страните чрез пълномощниците на адресите, указани в жалбата и отговора.

Препис от определение да се изпрати на страните ведно със съобщение за насрочено открито заседание, представляващо **Приложение № 2** към Наредба № 7 на МП. Към книжата за въззивницата да се приложи преписа от отговора по жалбата.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____